

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fıkhi” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Sorular-Cevaplar

1- “Senin Yerine Onlardan Yetmiş Kişiye İşkence Edeceğim” Hadisi

2- Cariyenin Avreti

Om Ahmad'a

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi faziletli Şeyhimiz ve emirimiz, Allah sizi gözetsin ve hatalarınızı düzeltsin.

Şahsiyet kitabının ikinci cildinin 202. sayfasındaki savaş siyaseti dersinde şu hadis üzerinde durdum; (And olsun ki, kendisine yemin ettiğim Allah eğer beni onlarla karşılaştırırsa, senin yerine onlardan yetmiş kişiye işkence edeceğim.) Hadis hakkında araştırma yaptığımda, onun zayıf olduğunu, hiç kimsenin onu sahihlediğini veya almadığını gördüm. Ben biliyorum ki biz zayıf hadisleri almıyoruz. Peki bu hadisle delil getirmenin sebebi nedir yoksa burada kullanılmasına yönelik başka bir mefhum mu vardır? Ayrıca ben hükmün hadisten değil de şu ayet-i kerimeden alındığını anladım (وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا) “Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işkencenin misliyle ceza verin.” [Nahl 126]) Ancak neden bununla delil getirildiğini bize ifade edebilir misiniz? Allah sizi hayırla mükâfatlandırın.

Başka bir soru da yine aynı kitaptaki kölelik ve hükmü hakkında olacaktır; Ancak soru cariyenin avreti hakkındadır; kitapta bahsedilmemiş olmasından ama tartışmaya neden olmasından ve bu husus araştırıldığında alimlerin bu hususta farklı görüşleri olmasından dolayı meseleyi bize biraz daha fazla açıklayıp racih olan görüşü ifade eder misiniz?

Allah sizi hayırla mükâfatlandırın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Birincisi: Birinci soru: Siz diyorsunuz ki (Şahsiyet kitabının ikinci cildinin 202. sayfasındaki savaş siyaseti dersinde “Taberani'nin” şu hadisi üzerinde durdum; “and olsun ki, kendisine yemin ettiğim Allah eğer beni onlarla karşılaştırırsa, senin yerine onlardan yetmiş kişiye işkence edeceğim”...)

Cevap: Sorunun konusu, Şahsiyetin ikinci cildinin 202. sayfasında şu şekilde geçmektedir:

(Bu ayetin nüzul sebebi hakkında şu rivayet edilmiştir: “Müşrikler, Uhud günü Müslümanlara işkence ederek onlara kötü davrandılar: Karınlarını yarıdılar, cinsel organlarını kestiler, burunlarını kopardılar. Hanzala İbn-u Rehâb dışında bu şekilde işkence yapmadıkları bir kişi bırakmadılar. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hamza'nın başında durdu. Ona da böyle işkence etmişlerdi. Onu çok kötü bir şekilde gördü. Karnı yarılmış ve burnu koparılmış durumda idi. Bunun üzerine dedi ki: أما والذي أحلف به إن أظفروني الله بهم “And olsun ki, kendisine yemin ettiğim Allah eğer beni onlarla karşılaştırırsa, senin yerine onlardan yetmiş kişiye işkence edeceğim.” [Taberâni el-Kebîr'de rivayet etti] Bunun üzerine bu ayet indirildi.”) Bitti.

Evet, bu hadisi zayıf görenler vardır. Çünkü senesinde Salih el-Mürri vardır. Onun hakkında Hafız İbn Kesir şöyle demiştir 2/592; (Bu, kendisinde zayıflık olan bir isnattır. Çünkü İbn Beşîr el-Mürri olan Salih, imamlar nezdinde zayıftır).

Ancak diğer taraftan aşağıdaki hususlar da dikkate alınmalıdır:

Salih el-Mürri'nin rivayetini, Hakim Müstedrek ale's Sahihayn'da tahrir etmesinin yanı sıra Taberani de Kebir'de tahrir etmiştir. Bu, Hakim'in rivayetinin metnidir (11/225, eş-Şâmile'nin dijital numara sırasına göre):

4882- Bize Ebu Bekir İbn İshak rivayet etti, bize Muhammed İbn Ahmed İbn en-Nadr rivayet etti, bize Halid İbn Haddaş rivayet etti ve bize Salih el-Mürri Süleyman et-Teymi'den, o da Ebi Osman el-Hindi'den, o da Ebu Hureyra'dan şunu rivayet etti; Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem Uhud günü öldürülen ve şekli bozulan (karnı yarılmış ve burnu koparılmış) Hamza'ya baktı ve öyle bir manzara gördü ki kesinlikle kalbini bundan daha fazla acıtan ve inciten bir manzara görmemişti. Bunun üzerine şöyle dedi: **رحمة الله عليك، قد كنت وصولاً للرحم، فعولا** "Allah sana rahmet etsin. İyi bilirim ki sen hısım ve akrabalık haklarını gözetir, daima hayırlı işler yapardın. Senden sonrakilerin hüznü olmasaydı, farklı bir ağızla diriltilmen için seni (gömülmeden) bıraktırdım." Sonra yerinde dururken şöyle yemin etti: **والله لأمتلن بسبعين منهم مكانك** "Vallahi senin yerine onlardan yetmiş kişiye işkence edeceğim." Daha ayrılmadan yerinde dururken şu Kur'an (ayeti) indi: **وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ** "Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işkencenin misli ile ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o sabredenler için daha hayırlıdır." [Nahl 126]

Sure bitinceye kadar Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem yemininden vazgeçti ve istediği şeyi yaptı.

Hakim bunun hakkında sessiz kaldı. Zira ne zayıf ne de güvenilir dedi... Bununla birlikte Müstedrek ale's Sahihayn'da tahrir etmiştir.

2- Bazı fakihlerin kitaplarında itimat ettikleri hadis:

a- Ebu Bekir eş-Şafii "el-Fevâid eş-Şehîr el-Ğaylâniyyât'da" zikretmiştir. Çünkü o, öğrencisi Ebi Talib Muhammed İbn Ğaylân'ı yazdırıyordu...

Zehebî el-Abr "27"de bunun hakkında şöyle demiştir (İbn Ğaylân, **göklerde yüksek olan** bu kısımları ondan rivayet edenlerin sonuncusudur.) Kettânî er-Risâletü'l Müsteṭrafe'nin "93. sayfasında" şöyle demiştir: **(O, en yüksek ve en güzel hadislerden biridir.)**

Bu, Fevâid Kitabı'nda şöyle geçmektedir:

(232- Ebu Bekir eş-Şafii bize, üç yüz elli dört yılında Muharrem ayının üçüncü günü olan Cuma gününde bize tahdis etti ve şöyle dedi: Bize Hamid İbn Muhammed anlattı, bize Bişr İbn Velid anlattı, bize Salih el-Mürri Süleyman et-Teymi'den, o da Ebi Osman el-Hindi'den, o da Ebu Hureyra'dan şunu rivayet etti: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hamza İbn Abdulmuttalib şehit olduğunda onun yanında durdu ve öyle bir şey gördü ki kesinlikle kalbini bundan daha fazla acıtan bir şey görmemişti. Şekli bozulan (karnı yarılmış ve burnu koparılmış) Hamza'ya baktı ve şöyle dedi: **رحمة الله عليك فإنك كنت ما علمتك فعولا للخيرات وصولاً للرحم،** "Allah sana rahmet etsin. İyi bilirim ki sen daima hayırlı işler yapar ve hısım ve akrabalık haklarını gözetirdin. Senden sonrakilerin hüznü olmasaydı, farklı bir ağızla diriltilmen için seni (gömülmeden) bıraktırdım. Ama vallahi bununla birlikte senin yerine onlardan yetmiş kişiye işkence edeceğim." Dedi ki: Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem henüz orada dururken Cebrail Nahl suresinin son ayetiyle indi: **وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ** "Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işkencenin misli ile ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o sabredenler için daha hayırlıdır." [Nahl 126] Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem sabretti, yemininden vazgeçti ve istediği şeyi yaptı).

b- **El-Binâye Şerhu'l-Hidâye Kitabı'nın yazarı "Ebu Muhammed el-Hanefî** Bedreddin el-Aynî ölümü:H. 855", Ebu Hureyra'dan başka bir rivayetle zikretmiştir:

(Dedim ki: Allahu Teala'nın şu kavline gelince: **"Ceza verin."** (ayet). Tahavi - Rahimehullah-, Muksim'den, o da İbn Abbas'dan, o da Ebu Hureyra'dan -Radiyah Teala

Anhum- şunu rivayet etmiştir: “-Aleyhisselatu ve’s Selam-, Hamza -Radıyallahu Teala Anhu- öldürüldüğünde ve şekli bozulduğunda şöyle dedi: لئن ظفرت بهم لأمتلن بسبعين رجلا “Ağer (Allah) beni onlara galip kılar, **onlardan yetmiş adama işkence edeceğim.**” Başka bir rivayette: والله لأمتلن بسبعين رجلا منهم “**Vallahi onlardan yetmiş adama işkence edeceğim.**” Allahu Teala şu ayeti indirdi: وَإِنْ عَاقَبْتُمْ “**Eğer ceza verecekseniz.**” [Nahl 126] Bunun üzerine Allah’ın Rasülü Sallallahu Aleyhi ve Sellem sabretti ve yemininden vazgeçti.” Ayetin bu anlamda indiği bilinmelidir...)

Tüm bunlardan şu sonucu çıkarabiliriz:

Hadisi, Şahsiyetin ikinci cildindeki savaş siyaseti bölümünde ayetin nüzul sebebi olarak almak caizdir.

İkincisi: İkinci soru – Cariyenin avreti ile ilgili olarak:

Cevap: Öncelikle şunu söylemek isterim ki, bu soruyu neden sorduğunuzu anlamıyorum? Bugün cariyeye (kadın köle) diye bir şey yok! Her halükârda fakihler, cariyenin yabancı erkeğin karşısındaki avret yeri hakkında ihtilaf etmişlerdir. Onlardan bazıları cariyenin avretinin hür kadının avreti gibi olduğunu söylemiş, bazıları erkeğin avreti gibi olduğunu söylemiş, bazıları onun bir kadının mahremlerinin önündeki avreti gibi olduğunu söylemiştir ki bu, Hanefilerin görüşüdür. Dolayısıyla onlardan her birinin kendi içtihadı vardır. Ben ise Hanefilerin görüşüne daha meyilliyim. Yani cariyenin yabancı erkeğin karşısındaki avreti, İçtimai Nizam’da açıkladığımız kadının mahremeleri önündeki avreti gibidir. Yani (genellikle zinet (süs yeri) olmayan yerlerdir: Bu ise ön taraftan: Dizden başlayıp boynundaki gerdan kısmının sonuna kadardır. Arkadan ise, kadının dizinden sırtının en üst kısmına kadardır.) Dolayısıyla tüm bunlar, cariyeye için de avrettir... Yani bacağını, boynunu, saçını ve kollarını göstermesi caizdir. Önden diz üstünden boynun altına kadar ve arkadan da diz üstünden boynun altına kadar olan kısmın görülmesi doğru değildir. Dolayısıyla saç, boynu, bacağı ve kolları hariç bütün vücudu avrettir. Delillerin detaylarına girmeye gerek yoktur. Zira Halife, kendisi için racih olan şerî hükmü benimseyecektir. Eğer cariyenin avretinin hür kadının avreti gibi olduğunu benimserse bunu uygular. Yok eğer onun avretinin bir kadının mahremlerinin önündeki avreti gibi olduğunu benimserse -ki benim meyilli olduğumda budur- bunu uygular.

Bilen ve hüküm verenlerin en hayırlısı Allah’tır.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 24 Şevval 1439

M. 08/07/2018

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3885/>